

Reina i dames de les festes, honors i distincions de la ciutat, regidora de Cultura, autoritats, corporació municipal, senyores i senyors. Molt bon dia a totes i a tots.

Cada any, quan arriben els voltants del 20 de febrer, els vila-realencs i les vila-realencques tenim l'ocasió de celebrar que som un poble únic. Les nostres arrels, la nostra història. El camí de 749 anys que ens ha portat fins ací, des del poblat incipient que el rei Jaume I segregà del terme de Borriana fins a la ciutat amb cor de poble de la que tan orgullosos ens sentim.

Ho fem de moltes maneres, amb activitats culturals, socials, esportives.... però, sobretot, amb els dos actes que ens han reunit aquest matí de diumenge. Dos actes especialment emotius, per l'extraordinària càrrega simbòlica que atresoren: l'homenatge a la Carta Pobla i al nostre pare fundador i el reconeixement a la nostra gent, que ens porta ara ací, a aquest Auditori Municipal Músic Rafael Beltrán Moner.

Vull agrair especialment la participació de la ciutadania en l'homenatge al rei, que acabem de viure. A la periodista Marta Alacreu i la nostra lectora de la Carta Pobla, la presidenta de Caixa Rural Vila-real i la seua fundació, Sonia Sánchez Bosquet, a la reina i dames de la ciutat, a les quals retrem homenatge aquesta vesprada, als nostres gegants Pasqualet, Marigracieta, Jaumet i Pinella, que compleixen ja 10 anys des de la seua recuperació de la mà de l'enyorat Pasqual Batalla, als gegants i cabuts de Borriana, la nostra ciutat germana, que ens han acompanyat també hui, la pirotècnica Reyes Martí, el grup de dolçainers El Trull, que també està d'aniversari -35 anys ja cuidant les nostres tradicions, el tabal i la dolçaina-, la banda de la Unió Musical La Lira, amb els seus 175 anys d'història... I tots els veïns i veïnes, associacions, entitats, que cada any demostreu que en la nova Vila-real del segle XXI no deixarà mai de bategar el nostre cor de poble. Aquesta és, de fet, una de les nostres grans fortaleeses: mirar al futur sense renunciar al que som, a les nostres arrels.

Aquesta forma de ser tan nostra, aquest caràcter vila-realenc tan esforçat i humil, com el nostre patró, sant Pasqual, i tan agraït, com la nostra Mare de Déu de Gràcia, s'ha anat forjant al llarg dels segles a base de treball, d'apego a la terra, de talent, d'innovació, d'il·lusions compartides. A base d'orgull vila-realenc.

Aquestes són les nostres senyes d'identitat, però també la tolerància, l'acolliment, la capacitat d'obrir-nos al món.

A base de tanta i tanta gent que, com els nostres 20 de Febrer, amb el seu treball i la seua estima, són els millors ambaixadors del nostre poble. D'una nova Vila-real del segle XXI que, entre tots i totes, estem fent més solidària, inclusiva, d'oportunitats, sostenible i innovadora. Agafeu les inicials d'aquests cinc trets que ens identifiquen i tindreu un lema en el qual tots i totes els qui estem ací ens sentirem reflectits: Vila-real, sí o sí. Vila-real, per damunt de tot, amb respecte i humilitat, col·laborant i compartint.

En esta celebració del nostre aniversari caben, doncs, moltes coses. La Vila-real que hem sigut, d'on venim; la Vila-real que som, amb l'homenatge als nostres premiats; la Vila-real que volem ser. La que no oblidem d'on ve per a saber on vol anar. En este camí, necessitem referents en els quals mirar-nos. L'espill d'aquelles persones i entitats que, amb el seu exemple, ens mostren el camí. Este és el sentit principal del reconeixement públic, d'estos Premis 20 Febrer, en el marc de la Vila-real, Ciutat Educadora, que som.

En els nostres premiats de hui tenim l'espill a molts dels valors en els quals ens volem reconèixer: innovació, educació, sostenibilitat, inclusió, progrés, creativitat, talent, solidaritat, esforç, arrels, terra, aigua. Valors que han fet possible la Vila-real d'on venim, gràcies a l'esforç dels nostres avantpassats, als qui ho devem tot; la del present, que gaudim i hem de cuidar; i la del futur. La nova Vila-real del segle XXI que hem de construir, treballant junts, per a avançar.

IES MIRALCAMP

“La educación genera confianza. La confianza genera esperanza. La esperanza genera paz”.

Era el filòsof xinès Confucio qui deia, fa més de 2.500 anys, esta frase, que representa perfectament un dels valors que han convertit el nostre institut Miralcamp en un autèntic referent arreu del món en mediació escolar. És a dir, en educació per a la pau.

Mediació, una aposta per la pau, el diàleg i la convivència, en la qual també som referents gràcies a una altra manera de fer policia, gràcies a l'aposta de la nostra

Policia Local, de la qual tenim una càtedra amb l'UJI: la Càtedra de Mediació Policial Ciutat de Vila-real. Agraïsc el treball de la seua directora, Andrea Planchadell, de la tècnica Helena Pérez, i el gran treball fet per la nostra inspectora Rosana Gallardo, ara ja jubilada, i per tot l'equip de mediació de la Policia Local.

En un món com el que vivim, tan fugaç, tan poc reflexiu, tan hiperestimulat, hiperconnectat, i cada vegada més tecnològic, que un centre docent sobreisca per tornar a donar-li tot el valor a la paraula, és més que destacable. Amb vosaltres, María Ángeles Alba, Vila-real ha anat generant un bagatge, un corpus metodològic, que ara s'aplica en col·legis de tota Europa, gràcies al projecte europeu Medes. Projecte en el que hem de destacar també el paper de l'associació El Porc Espí i de la nostra ciutat germana de Sacile.

Sé que molts dels que esteu ací esteu esperant nous passos i projectes en aquesta nova marca de ciutat que ha de ser la de Vila-real, Ciutat Mediadora. L'Escola Municipal de Mediació, la xarxa espanyola de ciutats mediadores, impulsada per Vila-real juntament amb dos municipis també pioners com són Los Palacios i Alfàs del Pi. Tot no va lo ràpid que ens agradaria. El meu compromís està ahí, com sabeu, però les coses, quan s'impulsen i es creen, s'han de gestionar, tenir una mínima infraestructura material i humana, i aquests últims anys han sigut especialment difícils, com sabeu, per la covid i ara la guerra d'Ucraïna. Hem hagut de fer front a dificultats i imprevistos. A açò se sumaven algunes dificultats jurídiques que, en molt d'esforç i treball, hem desbloquejat, creant una Oficina de projectes europeus amb dos tècnics i noves places de funcionaris que ens ajuden a gestionar adequadament aquest nou pas en la mediació a Vila-real. Li vaig donar instruccions a la regidora Silvia Gómez per a què duga al Ple ja, com sé que esteu esperant, l'expedient per a crear, amb Los Palacios (Sevilla) i Alfàs del Pi (Alacant), l'associació de Ciutat Mediadores que puguen impulsar la xarxa.

Amb més de 40 anys a les esquenes, les aules del Miralcamp han vist passar moltes coses. Història recent d'un poble que ha anat convertint-se en ciutat, guanyant infraestructures, dotacions, projecció... Si férem un 'time-lapse', un d'aquells vídeos en els que les imatges se succeeixen ràpidament per a captar

l'evolució d'un mateix lloc, veuríem com, al voltant del nostre institut, en el barri de Miralcamp, s'ha anat configurant en estos 43 anys la Vila-real de hui. Del tarongerar a un institut referent i, al costat, la ciutat esportiva José Manuel Llaneza, pedrera d'aquesta il·lusió de tot un poble que és el nostre Villarreal. Del solar abandonat de la bassa d'Insa a la Ciutat Esportiva Municipal Pau Francisco Torres. Un poc més enllà, el Centre de Congressos, Fires i Trobades, la primera empresa d'inserció social de la província, Reciplana, innovadora, inclusiva i sostenible, la ronda Sud-oest, el Centre de Tecnificació Esportiva, la imminent Casa d'acollida Sant Pasqual El Pati de Càritas o el futur barri dels Sants Evangelistes.

La imatge en moviment d'una Vila-real en constant evolució. D'un barri que, de la mà de l'institut Miralcamp i noves infraestructures que hem impulsat en el Pla de descentralització "Els barris també són Vila-real", ha avançat d'una manera espectacular per a configurar-se en una de les zones amb major potencial de la nostra ciutat en àmbits fonamentals per a la nova Vila-real del segle XXI com el coneixement, la solidaritat o, fonamentalment, l'esport.

I en este àmbit, en l'esport, ens torna a donar l'IES Miralcamp una esplèndida lliçó de capacitat d'adaptació, fent bona aquella frase de Darwin que ens adverteix que *"no sobreviu ni el més intel·ligent ni el més fort, sinó aquell que és més capaç d'adaptar-se als canvis"*. I per això, Miralcamp incorpora també en la seua àmplia oferta formativa, cicles de grau mitjà i superior de l'activitat física i l'esport. Perquè, en este motor de canvi que és i serà l'esport per a la nostra ciutat, necessitarem també homes i dones formades. L'IES Miralcamp és una part fonamental per a impulsar la nostra marca de Vila-real, Ciutat de la Salut i de l'Esport.

Per això vos atorguem hui este primer 20 febrer, María Ángeles, equip directiu, docent i comunitat educativa. Perquè, quan ens mirem en l'espill del Miralcamp, ens veiem reflectits en la imatge d'una ciutat educadora, dialogant, europea, líder i compromesa amb l'esport com a motor de benestar i d'oportunitats, amb la convivència i amb la pau.

Menció especial al director que va ficar en marxa tot aquest treball, Miguel Ángel Sobrinos, i a María Emilia Mundina. Per motius personals, els ha sigut impossible

acompanyar-nos hui, però em consta la seua gran alegria per aquest reconeixement del poble de Vila-real.

Per a què la nova Vila-real del segle XXI pugua seguir mirant-se en el vostre espill, per ser un referent per a la nostra ciutat, per a la província, España i Europa, gràcies, institut Miralcamp. Enhorabona i sempre endavant.

VÍCTOR VICIEDO

Precisament quan l'IES Miralcamp obria les portes, al 1980, el nostre 20 de Febrer Víctor Viciado ingressava en l'Acadèmia Militar per a iniciar una carrera de servei al nostre país en l'Exèrcit espanyol. Poques professions hi ha de més vocació, estima i compromís amb la terra que t'ha vist nàixer que la carrera militar. Garants de la defensa, la pau i la convivència.

Per als temps de guerra, que ningú volem, però sobretot per als temps de pau. I per als temps de pandèmia... Perquè no oblidarem mai, Víctor, el paper del nostre Exèrcit en aquells duríssims mesos d'absoluta confusió i incertesa. Ahí van estar els nostres militars, treballant diàriament amb el subdelegat de Defensa ja jubilat, el coronel Ferrer, a qui agraiïc l'ajuda en aquells moments tan difícils del seu equip i el nostre Exèrcit. I ahí va estar també l'Associació de Llauradors Independents que presideixes, per ajudar-nos en les tasques de desinfecció per a lluitar contra aquest enemic inesperat que va ser la covid-19.

Qui diria, Víctor, que en menys de tres anys veuríem una pandèmia com la covid-19 i una guerra en el cor d'Europa, per la invasió russa d'Ucraïna, que està sembrant l'odi, la mort i la destrucció. Quasi un any ja; esperem que acabe prompte aquest malson.

Deia l'escriptor britànic Gilbert Keith Chesterton que *"el verdadero soldado no lucha porque odie lo que tiene delante, sino porque ama lo que tiene detrás"*.

I quin dubte hi ha que el nostre homenatjat estima el nostre poble i la nostra terra. La terra que els nostres avantpassats van foradar per a fer eixir les aigües, poder regar la nostra horta i conrear els nostres camps. Les nostres taronges.

He llegit alguns capítol del llibre "La traición europea", qua vas escriure junt a José Manuel Millet Frasquet i vas tenir el detall de regalar-me. Ara que tinc

l'honor de presidir la delegació espanyola del Congrés de Poders Locals i Regionals del Consell d'Europa d'Estrasburg, considere que tinc algun element de judici més en un tema tan complex com les funcions, avantatges o desavantatges dels organismes internacionals en un món més globalitzat que mai. Compartisc algunes de les vostres preocupacions, però em costa trobar receptes o solucions viables als molts reptes als quals ens enfrontem en aquest segle XXI i, en especial, al de la viabilitat de la nostra agricultura, sobretot la nostra taronja.

Reconec que sé poc més que el que m'han ensenyat en la família, el meu avi Marcelino Benlloch, responsable de moltes finques la meitat del segle passat de la família Vilanova, i mon pare, Pepe, que, com molta gent d'aquest poble, ja no va seguir les passes del meu avi i es va dedicar a l'obra i la resta de la seua vida a la històrica Azuvi. Del meu avi Víctor vaig poder aprendre poc, doncs una malaltia se'l va endur al cel quan jo tenia cinc anys i el que recorde són els seus fusteriers i anar dalt del motocarro amb ell a l'hort. Mon pare, malgrat no dedicar-se professionalment al camp, va conrear les terres de l'avi i ara, algo que mai pensava que em tocava a mi, arruixar l'hort, tallar, empeltar, anar a collir, raure, regar... inclús ficant diners de la meua butxaca. De tot m'ha ensenyat a fer mon pare.

Algun dia quedarem per a debatre algunes de les reflexions que feu en el llibre, però per damunt d'això, saps el que és més important el dia de hui... que tu representes a una associació on, com altres entitats agràries, està eixa gent que no tira la toalla, que estima la terra, que cuida el que ha heretat dels seus pares, dels avis, i que intenta defensar el seus drets i la seua il·lusió. A aquells que tant devem, que quan va gelar en el 1946 van tornar a plantar. I en el 56 una altra vegada, superant un problema després d'un altre, plantant bajoques, cacau, creilles, verdura, ara advocats... sempre endavant. A aquells, com molts dels qui esteu ací, que encara que vos coste diners de la butxaca, continueu plantant i cuidant, incapaços, com m'ha passat a mi, d'abandonar o desprendre'm del que, amb tant d'esforç i treball, els meus avantpassats van sembrar.

Aquest és un reconeixement a tota eixa gent. Ens uneix una estima absoluta a la nostra tradició agrària i la convicció que la nostra agricultura no només és passat, sinó també present i futur, si sabem cuidar-la i protegir-la.

Des de l'Ajuntament de Vila-real tractem cada dia de fer-ho dins dels limitats marges que tenim, perquè la realitat és que els ajuntaments no tenim competències en agricultura. Però no som dels que ens amaguem darrere qüestions competencials ni un pressupost mínim. El nostre camp, com la nostra ceràmica, agonitza. I l'Ajuntament de Vila-real està ací, al vostre costat, per a seguir fent de l'agricultura un motor de futur. Amb ajudes directes i convenis, amb la millora i condicionament dels nostres camins rurals, impulsant la formació, la valorització de les nostres taronges... en la mesura que les difícils situacions econòmiques ens ho permeten. A tots ens agradaria anar més ràpid i més lluny, però anem a poc a poc avançant, sense pausa.

Tenim molta esperança en el nou institut d'investigacions agràries en el qual volem reconvertir l'actual centre de capacitació. Hem iniciat un expedient per a cedir sol municipal a la Conselleria i ampliar i construir eixe nou institut, motor de referència per a l'agricultura de Vila-real i la comarca en el segle XXI.

Per ajudar-nos en este difícil camí, per defensar el nostre camp i el nostre país, enhorabona, Víctor, i gràcies. Representes un col·lectiu que lluita per no perdre les nostres arrels agràries. Seria una irresponsabilitat, tenint terra, aigua, clima, professionals o institucions agràries centenàries, que ho deixàrem perdre.

ARTURO DOÑATE

De la terra com a font de riquesa a la terra com a font d'inspiració. La que ha fet d'Arturo Doñate un exponent de la tradició artística i cultural del nostre poble. Tradició que té en el teu oncle, Francisco Gimeno Barón, un dels nostres referents més reconeguts i apreciats.

Deia Pablo Picasso que tots som artistes quan som xiquets; el problema és seguir sent artista quan creixem. Pocs ho aconsegueixen i menys encara amb una trajectòria tan sòlida com la del nostre 20 de Febrer. Amb més de 30 exposicions individuals i col·lectives, moltes d'elles en Vila-real però també en diferents punts d'Espanya i d'Europa.

De la trajectòria d'Arturo Doñate i la seua projecció com artista, em permetran que em quede amb allò més domèstic. Allò que ens ajuda a estimar i valorar més les nostres coses. Com, per exemple, la geometria colorista que ens convida a mirar cap amunt quan arribem al jardí del Pou d'Amorós, donant vida al barri i a un dels dipòsits d'aigua més importants de Vila-real. O la seua participació en un projecte tan interessant com el de Naranjas con Arte, que precisament la setmana que ve participa en la fira Hybrid Art-Fair de Madrid. El talent, l'art i la creativitat com a valor afegit per a les nostres taronges.

La paleta de colors de Doñate ens apropa a esta Vila-real inquieta, moderna, creativa. Una nova Vila-real del segle XXI que reivindica l'art com a forma d'expressió i de comunicació, vehicle de llibertat i de denúncia; també com a oportunitat. L'art en totes les seues vessants, des de la pintura o l'escultura a l'escriptura, la música, la dansa... "Feliç bressol d'artistes", diu l'himne del mestre Goterris i Francisco Moreno.

Tenim l'obligació, com a ciutat, de cuidar la cultura. I volem animar des de la institució als nostres artistes i als qui trieu Vila-real per a exhibir i compartir amb els altres la vostra obra, que ens alegra l'ànima a través d'una de les tres virtuts axiològiques des de la Grècia clàssica, la bellesa. Ens fa reflexionar, ens emociona...

Vila-real compta amb una important aposta d'infraestructures, de l'Ajuntament i de la nostra societat civil, amb la qual treballem junts per a ficar en valor l'art en aquests últims anys. Les magnífiques instal·lacions i sales d'exposicions, del centre social, el casino, de la Fundació Caixa Rural Vila-real, millorat i modernitzat els últims anys, amb el qual hem col·laborat des de l'Ajuntament. La basílica de Sant Pasqual i millora del Museu del Pouet del Sant, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vila-real a través de convenis amb la Fundació de Sant Pasqual. L'espectacular saló social del nostre Sindicat de Regs, una joia amb els frescos del pintor Bosch, dotat d'accessibilitat i modernitzat aquests últims anys amb un conveni d'ajuda també des de l'Ajuntament i la Diputació.

I també hem incorporar noves dotacions a la xarxa d'infraestructures culturals en estos últims anys. Entre elles, hem de destacar el Convent, espai d'art, per al qual hem presentat un projecte a Europa per a convertir-lo en un gran centre

cultural, el Gran Casino i teatre Tagoba, i, en breu, altres projectes en els quals treballem.

Ja s'ha aprovat pel govern valencià en els seus pressupostos de 2023 i incorporarem en breu la casa museu del nostre Fill Predilecte Vicente Llorens Poy, deixeble del també Fill Predilecte, el gran escultor Ortells. Estem treballant en una ajuda de la Generalitat de dos milions d'euros per adquirir als actuals propietaris tot l'espai i col·lecció per al poble de Vila-real.

També treballem en una pròxima col·laboració amb el bisbat i mossén Javier Aparici per a millorar, dotar d'accessos i modernitzar el museu parroquial del nostre BIC, l'església arxiprestal de Vila-real.

Per últim, treballem en un altre projecte per a utilitzar una part del Molí la Vila com a museu.

Com veieu, l'aposta de la ciutat és clara i ferma. I ho és perquè entenem i defensem el paper de la cultura i les oportunitats que ofereix.

Sense artistes, creadors... cap sentit tindria tota aquesta aposta. Avui representes als qui podeu omplir de contingut aquests espais i donar-los vida. Enhorabona i a seguir creant.

CLARIANA

Tornem ara un moment, si em permeteu, al barri de Miralcamp. Allí, a poca distància de l'institut, s'alça des del 1966 una de les principals firmes de producció de paper de l'Estat. Prop de 60 anys a Vila-real que no han sigut gens fàcils. Però la Clariana, com li diem ací, ha aconseguit sortejar crisis internacionals, acomiadaments, la pandèmia, ara la crisi energètica... Exemple, doncs, de resistència, de superació, d'innovació. D'arrelament al nostre poble, d'on, a pesar de totes estes dificultats, no ha volgut eixir mai.

Quan la Clariana es va assentar ací, Vila-real a penes tenia uns 30.000 habitants. Hui, en som ja prop de 53.000, cosa que ens converteix en la ciutat més xicoteta i el poble més gran d'Espanya. Una característica que ens fa únics i de la qual ens sentim profundament orgullosos.

Quin dubte hi ha que aquest creixement exponencial té molt a veure amb la capacitat d'atracció que ha generat la nostra indústria. Principalment a partir dels anys 70 del segle passat amb la ceràmica, però també abans i amb altres sectors, com la producció de paper i la Clariana.

Per la fàbrica de l'avinguda d'Alemanya, hui amb mig centenar d'empleats, han passat generacions de treballadors i treballadores. Avis, pares i fills que han contribuït a fer de la nostra paperera un marca coneguda i reconeguda en tota Espanya i arreu del món. Per la seua producció líder, però també pel seu compromís ambiental i la seua vocació de respondre a les noves necessitats del mercat amb productes i tecnologia noves.

Sostenibilitat, innovació, arrelament, oportunitats. Valors que Clariana porta per bandera i en els quals la nova Vila-real del segle XXI es veu reflectida.

Sabien molt bé els nostres avantpassats que ficar tots els ous en la mateixa cistella tenia riscos importants. Ho van experimentar molt bé en les dures gelades de 1946 i 1956 que van arruïnar durant anys el poble, matant les taronges, el treball i l'esforç de molta gent. Per això, lluny de tornar a plantar el mateix i prou, els devem, i aquest és el secret de l'èxit de la nostra ciutat, emprendre sense abandonar el que sabien fer millor que ningú, cuidar els horts, altres iniciatives que diversificaven l'economia, ficant els ous en cistelles diferents. Ho van fer en la indústria ceràmica, però també en altres que oblidem de vegades i que el reconeixement d'avui ens ajudar a ficar en valor.

“Vila-real és un poble que no li fa falta de res”.

El valor de la diversificació econòmica. Vivim el moment de la història de major diversificació econòmica. Tenim l'honor de ser la ciutat amb menys atur de la Comunitat Valenciana d'entre les majors de 50.000 habitants. Tenim 1.895 comerços i 1.028 indústries, d'una àmplia diversitat de sectors econòmics. I molts projectes tractors, potents pels llocs de treball i la riquesa, que estan en marxa. A destacar l'estació logística de la ceràmica, davant de Porcelanosa, les possibilitats que s'obrin completant, després de 22 anys, la urbanització del nou clúster de la innovació ceràmica (el que coneixem com el polígon de la carretera

d'Onda) o el futur soterrament de la via del tren al pas per Vila-real, en el qual ja estem treballant per a reivindicar.

La Clariana és un exemple de diversificació i de saber adaptar-se als temps i reinventar-se. Ara ha fet una important instal·lació en tot el sostre de pantalles solars, com una aposta clara per l'eficiència energètica i la sostenibilitat.

Enhorabona, doncs, Ramón Collado, pels vostres 57 anys a Vila-real, per mantenir una producció líder a pesar de totes les dificultats. Per ser, en definitiva, l'espill d'una Vila-real d'oportunitats, sostenible i innovadora, que confia en la nostra indústria com a motor de progrés i de futur. Endavant.

JAVI MATA

Si abans els parlava de la capacitat expressiva de l'art, de la mà del nostre premiat Arturo Doñate, què no podem dir de la paraula. La veu. No hi ha instrument més poderós per a transmetre emocions que la nostra veu. En ella estan tots els matisos que un emoji o un adjectiu sobre el paper no són capaços, per ells mateixa, d'evocar.

Ens ho recorda l'evangelista Juan a l'Evangeli, en aquell preciós paràgraf on diu: "En el principio, existia el verbo, y el verbo estaba junto a Dios y el verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios, por medio de él se hizo todo y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho". La importància de la paraula, per a compartir, crear, canviar el món. La importància de la comunicació.

Des de fa 30 anys, la veu de Javi Mata ens desvetlla cada dia les últimes novetats, confidències i reflexions del nostre Villarreal CF. M'atreviria a dir que poca gent sap més del nostre club groguet que el nostre 20 de Febrer.

En la teua trajectòria com a periodista esportiu, en diferents mitjans però en especial en Ràdio Vila-real, ens ho has contat tot del Villarreal Club de Futbol. Les victòries i les derrotes, els fitxatges, les vendes, les competicions europees, els filials, el femení... i, en particular, les dues notícies que més ens han omplert el pit d'orgull vila-realenc: el primer títol per al Villarreal, l'Europa League de 2021, i la construcció d'un Estadi de la Ceràmica que serà l'enveja del futbol nacional i internacional. És de justícia que hui, quan a penes queden unes setmanes perquè el Villarreal celebri el seu centenari, la ciutat de Vila-real et reconega

també el teu paper en tots aquests triomfs. La veu que ens ha fet emocionar-nos en cada victòria, la que ens ha fet reflexionar quan les coses no han anat tan bé, la que ens informa també de tots els altres èxits i evolució dels extraordinaris esportistes i clubs que tenim a la nostra ciutat.

Has aconseguit, amb el teu llenguatge proper, amb la utilització i ajuda per promocionar i normalitzar la nostra llengua, en utilitzar paraules pròpies nostres, inclús de vegades algun 'taco' quan t'enfades amb algú, especialment amb els àrbitres, dels quals millor no parlem.. i que mai ens han ajudat, fer sentir a l'oient com si estigueres a casa, escoltant comentaris d'amic, pare, mare, germà...

És una senya d'identitat de la nostra Ràdio Vila-real i de l'equip que la conformeu, amb Susana Pérez al capdavant, la vostra directora. Quan l'escoltes, quan encens la ràdio o ara el mòbil o la tele, tens la sensació que li has obert la porta a gent de casa, amb qui pots compartir el que siga perquè se semblen a tu, a la nostra manera de ser vila-realenca.

Javi, quan et vaig comunicar el Premi 20 de Febrer, com em passa amb tots i totes els premiats, vas mostrar estranyesa. I és que, quan algo ho fem amb naturalitat, tal com ens naix i ho sentim, no li donem ninguna importància. Però el que els altres veuen i interpreten no és el mateix.

Javi, si estàs ahí després de 30 anys és perquè t'escolten, t'entenen, perquè comuniqués. En 30 anys passen varies generacions i a totes has aconseguit enganxar amb una manera pròpia i autèntica de fer ràdio.

Has sabut fer equip, molts t'han acompanyat, aprenent d'un mestre que no creu que ho és perquè retransmetis un partit com si estigueres a casa, amb els amics o la família, però que crees escola.

Podries haver explorat altres aventures professionals i ací t'has quedat, a las duras y a las maduras, i en algo que també marca la diferència. No actues, no tens pèls en la llengua i ajudes, sobretot als més joves, que com és lògic, per biologia, ho viuen tot amb més passió i intensitat, a reflexionar i entendre la cultura de l'esforç des de la teua experiència.

Perfectament relacionat i integrat al poble, a les penyes de futbol, interpretes molt bé el sentir d'aquesta ciutat amb cor de poble, que té l'enorme privilegi, que no

es gratuït ni casualitat, de tindre un equip que ens ompli d'orgull. “La il·lusió de tot un poble”, un David que ha demostrat que, amb treball i esforç, Goliat no és invencible. Gran lliçó.

Gràcies, Javi Mata, per ser la veu de la nostra afició i de la nostra passió per l'esport i pel Villarreal CF, com a excel·lent ambaixador de Vila-real.

IES SANTA MARIA

A Vila-real, tenim la immensa sort de comptar amb una excel·lent xarxa de centres d'ensenyament. Amb una comunitat educativa implicada i compromesa i amb col·legis i instituts que són referents en diferents metodologies educatives.

És el torn del col·legi Santa Maria, que destaca en moltes d'elles, però en una de manera especial: la ciència. Precisament la setmana passada, presentava amb el seu director, Juan Francisco Navarro, amb el professor Cisco Marco i amb el director de la Càtedra d'Innovació Ceràmica, Juan Carda, el primer concurs Vilaciència, que impulsem amb el Santa Maria i la Càtedra de l'UJI. Un capítol més en l'aposta que el centre porta fent des de fa anys per remoure entre els nostres joves la curiositat i l'interés per la ciència.

La premi Nobel Marie Curie va dir: *“Un científico es un niño colocado ante fenómenos naturales que le impresionan como un cuento de hadas”*. Estimulem, doncs, aquesta capacitat fascinant de la ciència per a despertar en els nostres joves l'interés per una rama del coneixement sense la qual no hi ha futur possible. Si una cosa ens ha ensenyat la pandèmia és que el desenvolupament científic, la investigació, la innovació, és el que fa moure el món. El que ha fet possible donar resposta en un temps rècord a un repte global com ha sigut la covid-19.

És, doncs, imperatiu que establim els canals per a què els nostres joves, els científics del futur, vegem en la rama de la ciència una opció viable per al seu futur. Afavorir els instruments per a despertar la passió per la ciència en les escoles i evitar la fuga de talent en el món acadèmic i investigador. Amb aquesta vocació, vam ser la primera ciutat de la província en obtenir el títol de Ciutat de la Ciència i la Innovació en 2011. Va ser una de les meues primeres accions com alcalde, quan vam arribar al govern, obtenir aquesta marca amb l'ajuda de la

Fundació Globalis i la implicació de tota la ciutat de Vila-real. Amb aquest compromís continuem avançant cada dia, també de la mà dels nostres centres docents.

Entre ells, de manera especial, el nostre col·legi Santa Maria, i els més de quinze premis i reconeixements que ha obtingut al llarg dels seus 33 anys de presència en el nostre poble. En matèria de ciència i innovació però també en moltes altres, com l'àmbit solidari i la responsabilitat social.

El col·legi Santa Maria és un exponent clar del potent ecosistema innovador i de vocació científica a la nostra ciutat. L'aposta de l'Ajuntament és clara i decidida. Una de les nostres marques de ciutat és la de Vila-real, Ciutat de la Ciència i la Innovació, i hem de continuar impulsant, amb noves iniciatives i projectes, el lideratge de Vila-real en aquesta matèria.

Gràcies, doncs, Juan Francisco, equip docent i directiu del centre, comunitat educativa del Santa Maria, per tres dècades formant en valors i competències als nostres joves. Per l'aposta per la solidaritat i per la ciència. Per ser l'espill de la nova Vila-real del segle XXI que aposta per l'excel·lència, per la innovació, la solidaritat i les oportunitats per a tots i per a totes. Endavant.

A l'inici d'aquestes paraules els feia referència a un lema: La nova Vila-real del segle XXI, sí o sí. És a dir: S de solidària, I d'inclusiva, O d'oportunitats, S de sostenible i I d'innovadora. Estes cinc característiques identifiquen eixa nova Vila-real del segle XXI que vam definir entre tots i totes en el procés de l'Agenda Urbana i que vam plasmar en 68 projectes estratègics fruit del debat social i d'un consens polític històric. La ciutat que avança sense renunciar al nostre cor de poble està més unida que mai per afrontar els reptes del segle XXI amb èxit. Formem junts un gran equip.

La Vila-real solidària i inclusiva que representa el Miralcamp, els seus programes educatius i, en particular, el seu paper líder en mediació escolar. La Vila-real que no oblida les arrels, sostenible i d'oportunitats que representen Víctor Vicedo, Arturo Doñate i Javi Mata. La sostenible, innovadora i d'oportunitats

PREMIS 20 DE FEBRER DE 2023

DIUMENGE, 19 DE FEBRER DE 2023. AUDITORI MÚSIC RAFAEL BELTRÁN. 12.00 H

representada per l'empresa Clariana. La Vila-real innovadora i solidària del col·legi Santa Maria.

La nova Vila-real del segle XXI. Sí o sí. Orgull vila-realenc.

Gràcies a tots vostès per la seua atenció. Enhorabona als premiats i visca Vila-real!